

- 1) східноєвропейські угруповання (російські, українські, польські, литовські тощо);
- 2) італійські угруповання (сіцилійські, калабрійські, неаполітанські, американо-італійські);
- 3) негритянські угруповання;
- 4) нігерійські угруповання;
- 5) латиноамериканські угруповання та центральноамериканські угруповання;
- 6) колумбійські угруповання;
- 7) мексиканські угруповання;
- 8) азіатські угруповання (китайські, корейські, японські, в'єтнамські, кавказькі, чеченські, вірменські, азербайджанські, дагестанські, середньоазіатські, афганські, пакистанські) [1, с.97-98];
- 9) циганські етнічні угруповання [2, с.345];
- 10) «інтернаціональні».

Спільною ознакою для всіх цих злочинних угруповань, за винятком останнього, є домінування у їхньому складі осіб певної етнічної або національної належності [1, с. 240]. Таким чином, згідно з вказаним критерієм можна виділити стільки видів ОЗГ, сформованих на етнічній основі, скільки існує етносів та національностей.

Однією з головних особливостей класифікації етнічних злочинних угруповань за етнічною ознакою, свідчить, що їх побудова залежить від етнічної належності лідера [3, с. 57].

Підсумовуючи сказане вище, можна дійти висновку, що є потреба розробки нової методики вивчення етнічних злочинних угруповань, доцільність розгляду в аналітичній роботі правоохоронних органів та дослідницькій роботі наукових установ кожного етнічного злочинного угруповання крізь призму уніфікованої їх класифікації, необхідність зміни декількох чинних та встановлення ряду нових кримінально-правових заборон, спрямованих на протидію етнічній злочинності, реального реформування системи спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю та законодавчого закріплення загальнодержавної стратегії протидії етнічній злочинності.

Список використаних джерел:

1. Лизогуб Б.В. Організовані злочинні угруповання: класифікація та заходи протидії: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. — Х., 2004. — 259 с.
2. Севрук В. Г. Протидія організованій злочинності циганських етнічних угруповань на території України / В. Г. Севрук // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика) : наук.-практ. журн. – К., 2012. – № 1 (27). – С. 343–350.
3. Зюков А.М. Криминологическая характеристика преступлений, совершаемых представителями разных этнических групп : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.08. / Андрей Михайлович Зюков. — Рязань, 2005. — 229 с.

УЧАСТЬ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ У КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Дудко Є.В., прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами СБУ, державної митної служби та державної прикордонної служби Управління нагляду за додержанням законів у кримінальному провадженні прокуратури м. Києва

Засобами прокурорського нагляду має бути забезпечено додержання і виконання не лише прав засуджених, затриманих, осіб, взятих під варту, і тих, до котрих застосовано примусові заходи медичного чи виховного характеру, а й щодо захисту прав людини у сфері боротьби зі злочинністю. Гарантією попередження і своєчасного усунення порушень прав і законних інтересів затриманих, взятих під варту, засуджених, та осіб, які перебувають за рішенням суду у психіатричних лікарнях, спеціальних закладах для неповнолітніх, застосування до них примусових заходів виховного характеру є систематичне проведення прокурором перевірок в органах і установах, де вони тримаються, незалежно від наявності даних про порушення законності [1, с. 22].

Щодо прокурорського нагляду за виконанням кримінальних покарань, то уст. 22 КВК України зазначено, що прокурорський нагляд за додержанням законів при виконанні кримінальних покарань в органах і установах виконання покарань, здійснюється Генеральним прокурором України і підпорядкованими йому прокурорами відповідно до Закону України «Про прокуратуру». При цьому, органи і установи виконання покарань зобов'язані виконувати постанови і вказівки прокурора щодо дотримання порядку

виконання покарань, встановленого чинним кримінально-виконавчим законодавством України [2, с.76-78].

З огляду цього, слід визнати, що функція прокурорського нагляду за законністю кримінально-виконавчої діяльності відрізняється від інших функцій прокуратури, але, водночас тісно пов'язаних з ними, забезпечуючи захист громадянських прав засуджених, їх правовий статус і одночасно виконуючи роль засобу превалювання каральної функції держави, застосування державного примусу, захисту суспільства та громадян.

На єдину систему прокуратури України Основним Законом держави (п. 4 ст. 121) [3] покладається нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальній справі, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, який, за визначенням ряду науковців, за своєю суттю є функцією прокуратури, а точніше наглядовою підфункцією поряд з наглядом за додержанням і застосуванням законів і нагляду за додержанням законів органами, які спроводять ОРД, досудове слідство [1, с. 36].

Згідно з ч. 1 ст. 44 Закону України «Про прокуратуру» прокурорський нагляд розповсюджується на установи тримання попереднього ув'язнення, установи виконання покарань та інші установи, що виконують покарання або заходи примусового характеру, які призначаються судом, додержання встановленого кримінально-виконавчим законодавством порядку та умов тримання або відбування покарання особами у цих установах, їх прав і виконання ними своїх обов'язків [4, с. 111].

Додержання законності у зазначених випадках становить предмет прокурорського нагляду.

Чинне кримінальне, кримінально-процесуальне та кримінально-виконавче законодавство України чітко і повно визначає підстави виконання покарань, порядок і умови тримання засуджених як до позбавлення волі, так і до інших мір покарання, а також до тих, до котрих застосовані інші заходи примусового характеру, пов'язані з обмеженням особистої свободи громадян.

За сучасних умов постала необхідність, виходячи із потреб практики, у подальшому розширенні на законодавчому рівні кола об'єктів, на яких розповсюджується функція прокуратури, що розглядається. При цьому необхідно зважати на наявність низки установ, які застосовують передбачені законодавством заходи адміністративного примусу в судовому порядку, пов'язані з більш або менш суттєвими обмеженнями свободи громадян (місця утримання осіб, затриманих за здійснення адміністративних правопорушень, приймальники-розподільники та ін.). У зв'язку з цим під час розроблення проекту нової редакції Закону України «Про прокуратуру» виникла ідея поділу згаданої функції на дві частини, а саме: на нагляд за додержанням законів при застосуванні заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, і нагляд щодо виконання судових рішень у кримінальних справах [5]. Реалізація цієї ідеї дає можливість чіткіше визначити предмет прокурорського нагляду і конкретніше визначити обов'язки окремих підрозділів і посадових осіб прокуратури у здійсненні нагляду.

Суттєве значення щодо підвищення ролі прокурорського нагляду при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, має те, що ця сфера наглядової діяльності отримала законодавче закріплення і в майбутньому навряд чи може бути обмежена.

Виступаючи традиційною функцією прокуратури, прокурорський нагляд у згаданій сфері покликаний не просто сприяти зміцненню режиму законності в установах попереднього ув'язнення та УВП, а й забезпечувати виконання у них приписів кримінально-виконавчого та іншого чинного законодавства України.

Список використаних джерел:

1. Колб О.Г., Копетюк М.І. / Прокурорський нагляд за додержанням кримінально-виконавчого законодавства: монографія. – Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2009. – 232 с.
2. Науково-практичний коментар Кримінально-виконавчого кодексу України / А.П. Гель, О.Г. Колб, В.О. Корчинський [та ін.]; за заг. ред. А.Х. Степанюка. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 496 с.
3. Конституція України : зі змінами. – Х. : Право, 2012. – 64 с.
4. Про прокуратуру: Закон України // Вісн. Прокуратури. – 2001. – № 6. – С. 100-117.
5. Закон України «Про внесення змін до закону України «Про прокуратуру». // <http://rada.gov.ua>.